

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زیارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثَرَ الْمَوْثُورَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَ جَلَّتْ وَ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَ جَلَّتْ وَ عَظَمْتَ مُصِيبَتَكَ
فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ لَعَنَ اللَّهُ
أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَن مَقَامِكُمْ وَ أزالَتْكُمْ عَن مَرَاتِكُمْ الَّتِي رَبَّبْتُمْ اللَّهُ فِيهَا

سلام بر تو ای ابا عبد الله؛ سلام بر تو ای فرزند رسول خدا؛ سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین و ای
فرزند سید اوصیا؛ سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیده زنان اهل عالم؛ سلام بر تو ای کسی که از خون
پاک تو و پدر بزرگوارت خدا انتقام می‌کشد؛ و از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می‌کند. سلام بر تو و بر
ارواح پاکي که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند. بر جمیع شما تا ابد از من درود و تحیت و سلام خدا
باد. تا دلیل و نهار در جهان بر قرار است. ای ابا عبد الله همانا تعزیتت (در عالم) بزرگ و مصیبتت در
جهان بر ما شیعیان و تمام اهل اسلام سخت و عظیم و ناگوار و دشوار بود. و تحمل آن مصیبت بزرگ در
آسمانها بر جمیع اهل سموات نیز سخت و دشوار بود. پس خدا لعنت کند امتی که اساس ظلم و ستم را بر
شما اهل بیت رسول بنیاد کردند و خدا لعنت کند امتی را که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع
کردند و رتبه هایی که خدا مخصوص به شما گردانیده بود، از شما گرفتند،

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُهَدِّينَ لَهُمْ بِالْمَكِّينَ مِنْ قِتَالِكُمْ بَرَأْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ مِنْ
أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِي سَلِّمْ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ لَعَنَ
اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ
اللَّهُ شِمْرًا وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ يَا بِي أَنْتَ وَ أُمِّي لَقَدْ عَظَمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْتَلُّ اللَّهُ
الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَ جِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

خدا لعنت کند آن امتی که شما را کشتند و خدا لعنت کند آن مردمی را که از امرای ظلم و جور برای قتال با
شما اطاعت کردند. من به سوی خدا و به سوی شما از آن ظالمان و شیعیان آنها و پیروان و دوستانشان
بیزاری می‌جویم. ای ابا عبد الله من تا قیامت سلم و صلح با هر که با شما صلح است و در جنگ و جهادم

با هر که با شما در جنگ است. خدا لعنت کند آل زیاد و آل مروان را. و خدا لعنت کند بنی‌امیه را تمامی و لعنت کند پسر مرجانه را و لعنت کند عمر سعد را و خدا لعنت کند شمر را. و خدا لعنت کند گروهی را که اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لگام کردند و بر تو بناگاه هجوم آوردند و برای جنگ با تو مهیا گشتند. پدر و مادرم فدای تو باد؛ تحمل حزن و مصیبت بر من به واسطه ظلم و ستمی که بر شما رفته سخت دشوار است. پس از خدایی که مقام تو را گرامی داشت و مرا هم به واسطه دوستی تو عزت بخشید از او درخواست می‌کنم که روزی من گرداند تا با امام منصور از اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله خون‌خواه تو باشم. پروردگارا مرا به واسطه حضرت حسین نزد خود در دو عالم وجیه و آبرومند گردان،

يا ابا عبد الله ائني اتقربُ إلى الله و إلى رسوله و إلى أمير المؤمنين و إلى فاطمة و إلى الحسن و إليك بمؤالاتك و بالبرائة ممن أسس أساس ذلك و بنى عليه بُنيائهُ و جرى في ظلمهِ و جورهِ عليكم و على أشياعكم برئتُ إلى الله و إليكم منهم و اتقربُ إلى الله ثم إليكم بمؤالاتكم و مؤالاة و ليكم و بالبرائة من أعدائكم و النَّاصيين لكم الحرب و بالبرائة من أشياعهم و أشباعهم ائني سلم لمن سالمكم و حرب لمن حاربكم و ولي لمن والاكم و عدو لمن عاداكم فاسئَلُ الله الذي أكرمني بمعرفتكم و معرفة أوليائكم و رزقني البرائة من أعدائكم أن يجعلني معكم في الدنيا و الآخرة

ای ابا عبدالله من به درگاه خدا تقرب جسته و به درگاه رسولش و به نزد حضرت فاطمه و حضرت حسن و به حضرت تو قرب می‌طلبم به واسطه محبت و دوستی تو. و بیزاری از کسانی که اساس و پایه ظلم و بیداد را بر شما بنا نهادند و بیزارم از پیروان آنها و به درگاه خدا و نزد شما اولیاء خدا از آن مردم ستمکار ظالم بیزاری می‌جویم و اول به درگاه خدا؛ سپس نزد شما تقرب می‌جویم به سبب دوستی شما و دوستی دوستان شما و به سبب بیزاری جستن از دشمنان شما. و بیزاری از مردمی که با شما به جنگ و مخالفت برخاستند و از شیعیان و پیروان آنها هم بیزاری می‌جویم. ای بزرگواران من سلم و صلح با هر کس که با شما صلح است و در جنگ و مخالفت با هر کس که با شما به جنگ است و دوستم با دوستان شما و دشمنم با دشمنان شما. پس از کرامت حق درخواست می‌کنم به معرفت شما و دوستان شما مرا گرامی سازد و همیشه بیزاری از دشمنان شما را روزی من فرماید و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد،

و أن يُتَبَّ لي عندكم قدم صدق في الدنيا و الآخرة و أسئله أن يُبلغني المقام المحمود لكم عند الله و أن يرزقني طلب تاري مع إمام هدى ظاهر ناطق بالحق منكم و أسئَلُ الله بحقكم و بالشأن الذي لكم عنده أن يعطيني بمصابي بكم أفضل ما يعطى مصاباً بمصيبته مُصيبة ما أعظمها و أعظم رزيتها في الإسلام و في

جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَ رَحْمَةٌ وَ مَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَمَاتِي مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و در دو عالم به مقام صدق و صفای با شما مرا ثابت بدارد و باز از خدا درخواست می‌کنم که به مقام محمودی که خاص شما است مرا برساند. و مرا نصیبت کند که در رکاب امام زمان شما اهل بیت، که هادی و ظاهر شونده ناطق به حق است؛ خون‌خواه باشم. و از خدا به حق شما و به شأن و مقام تقرب شما نزد خدا در خواست می‌کنم، که ثواب غم و حزن و اندوه مرا به واسطه مصیبت بزرگ شما، بهترین ثوابی که به هر مصیبت زده‌ای عطا می‌کند به من آن ثواب را عطا فرماید. و مصیبت شما آل محمد در عالم اسلام بلکه در تمام عالم سماوات و ارض چقدر بزرگ بود و بر عزادارانش تا چه حد سخت و ناگوار گذشت. پروردگارا مرا در این مقام که هستم از آنان قرار ده که درود و رحمت و مغفرتت شامل حال آنها است. پروردگارا مرا به آیین محمد و آل اطهارش زنده بدار و گاه رحلت هم به آن آیین بمیران،

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةٍ وَ ابْنُ أَكَلَةِ الْكَأْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَاسُفِيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ هَذَا يَوْمٌ فَرَحْتُ بِهِ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ النَّالِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةَ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

پروردگارا این روز؛ روزی است که مبارک می دانستند آن را بنی امیه و پسر جگر خوار و یزید پلید لعین، پسر معاویه ملعون در زبان تو و زبان رسول تو صلی الله علیه و آله در هر مسکن و منزل که رسول تو توقف داشت (همه جا او را به لعن یاد کرد). پروردگارا لعنت فرست بر ابی سفیان و بر پسرش معاویه و پسرش یزید پلید. بر همه آنان لعن ابدی فرست و این روز (عاشوراء) روزی است که آل زیاد بن ابیه لعین و آل مروان بن حکم خبیث، به واسطه قتل حضرت حسین صلوات الله علیه شادان بودند. پروردگارا تو لعن و عذاب الیم آنان را چندین برابر گردان. پروردگارا من به تو در این روز و در این مکان و در تمام دوران زندگانی به بیزاری جستن و لعن بر آن ظالمان و دشمنی آنها و بدوستی پیغمبر و آل اطهار او تقرّب می-جویم.

سپس ۱۰۰ مرتبه می‌گویی:

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتْ
الْحُسَيْنَ وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً.

و آنگاه ۱۰۰ مرتبه تأکید می‌نمایی:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ أَسَلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ
الْحُسَيْنِ.

پروردگارا تو لعنت فرست بر اول ظالمی که در حق محمد و آل پاکش صلوات الله عليهم ظلم و ستم کرد. و
آخرین ظالمی که از آن ظالم نخستین در ظلم تبعیت کرد. پروردگارا تو بر جماعتی که بر علیه حضرت
حسین بجنگ برخاستند لعنت فرست و بر شیعیانشان و بر هر که با آنان بیعت کرد و از آنها پیروی کرد.
خدایا بر همه لعنت فرست.

سلام بر تو ای ابا عبد الله و بر ارواح پاکی که فانی در وجود تو شدند. سلام خدا از من بشما باد الی الابد
مادامی که شب و روزی برقرار و باقی است و خدا این زیارت مرا آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد.
سلام بر حضرت حسین و بر حضرت علی بن الحسین و بر فرزندان حسین و بر اصحاب حسین،

و آنگاه می‌گویی:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ أَوْلَا ثُمَّ التَّانِي وَالتَّالِي وَالرَّابِعَ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِساً وَالْعَنْ
عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْرًا وَ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ.

پروردگارا تو لعنت مرا مخصوص گردان باولین شخص ظالم و اول در حق اولین ظالم و آنگاه در حق
دومین و سومین و چهارمین. پروردگارا و آنگاه لعنت فرست بر یزید پنجم آن ظالمان و باز لعنت فرست بر
عبید الله بن زیاد پسر مرجانه و عمر سعد و شمر و آل ابی سفیان و آل زیاد و آل مروان تا روز قیامت،

سپس به سجده رفته و می‌گویی:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ
يَوْمَ الْوُرُودِ وَ تَبَّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مُهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ.

ذکر سجده:

خدایا ترا ستایش می‌کنم بستایش شکر گذاران تو؛ بر غم اندوهی که بمن در مصیبت رسید. سپاس خدا را، بر عزاداری و اندوه و غم بزرگ من. پروردگارا شفاعت حضرت حسین را روزی که بر تو وارد می‌شوم نصیبم بگردان. و مرا نزد خود ثابت قدم بدار به صدق و صفا در روزی که بر تو وارد می‌شوم؛ با حضرت حسین و اصحابش که در راه خدا جانشان را نزد حسین فدا کردند (همنشین) باشم.
